

Lili zaillak, or-emen, bisutsak leituta;
erio-egal otsa soillik da nabari,
oro ixil-loan mende: abe, arri-meta;
ba-dogu orraitño, norbait egalari.

Biotz-senak ba-igarren
zerbait ezti zana:
Itxaropen leunaren
goitiko laztana.

* * *

Joranez itxasori mosuka eguzki...
Arratsa dil geldiro: gauak bear toki...
Ezkillak zaratoska,
jil-eresi joka...

IL INTZAN...

,« . . . . . ,,,,«,,,«,»
(Anboto ga.net.k jausita (1928-VI-21)
jil zan neure anaiaren gomutaz)

Il intzan, il intzan i bere,
ene anaitxo maitena;
ta barruan bai dot josita
zoritxar orren eztena.

* * *

Ots gaur ik, ereskin negarti;
poztuna ixo, euk otsaldi.

Goiz batez, alai, jolastean
eriod atza ezarri;
ta erbia lakioan lez,
orra, iltzer, aika, larri.

Azkenik... il intzan, il, gaixo!
Errukiz ^ozak arkaitzak,
txori ozenak txintaz ixil,
oiñaz dardarra zugatzak.

Ezbear ori jakitean,
amaren suzko negarra...
ta ire anai zorige onen
biotz estanda bearra...!

Gabaz, ostera, gora adi nik;
—izarra dakit pozgarri—
ortxe, ire atsegin isla,
ortzian, dakusat sarri.

Il intzan il intzan, maiteño...
Agur, ^ orfa arteño

GAZTARO

Bizitz-mailladian ba-da gelune bat
gizonok errotsu maitatzen doguna;
gaztaro sorgiña, goitiko altxorra,
esker jarioka barre dagiskuna.

Baiña oar, Gazte; ikuskezu ondo:
len loran egoan sagasti mardula
orra ainbarik orain; jtunean datza,
soil, igar, bizige, il-zap; gain daula.

Gorbei ez daukagu beti txapel zuri
ezta Eretza be odei-moltzo arrez.
Aro ori laburra dok, iraitzekoa;
zerbait atsedendu, ta jarrai bearrez,

Baiña ik, kaskarin lez ergel, eugan dagi
«Poz-aro yoagu, betor atsegiña;
irrits-ala, josta-ardoa dedagun,
azkeak gaitazan oian-sai adiña».

Ta besteratuko aun erio-untzi
nundikan dabillen bai al dakik, gero?
Ara: gaur, lurruna-bide, bizkor gabiz;
ainbeste ostera yagizak uñero.

Ardurage ori, abil bildurpean.
Untzi gaizkor ori el oi dok ixiltsu,
ebasle gisan, ta txisturik jotzeka.
Bide-zorroa gert ez-ta, dei ba'zaitu?

Zorro-gertokia ba-dogu arean;
masti beti jator, —Eleiza kistarra—.
An sar ta gabiltzan, naitara dastatuz
aienen odola, —jainkozko eskarra—.

ILLUNPEAN ZEAR

Illunpean zear zurbil doaz
senar-emazte bi gazteak;
ibilmin doaz ta dardarti,
etsai baltzaren bildurpean
gorputz-arimak izu gorri;
izarrak goian dizdiz illa,
arnas-ots baten basa-pizti.

Alboan zabal eremua...
Autsa arrotuaz dabiltz azkar;
axerdak dardar aize ikutuz,
otoitza yake arei ezti,
ezpan ertzean eder urtuz;
aspertu barik triki-traka,
biotz-jario alkar ustuz.

Asto gaiñean doa andrea,
larrosa begi biak ñirñir;
bular ondean daroa aurre,
ama baiño be ederrago,
eztia baizen leun-samurra;
auzoan doa, pausu lerdin,
kemen aundiko, zut, senarra.

Noizka gazteak biotz baikor
emaztea nai dau poztazo.
Urrun, goia asi yake urdintzen,
baita be uri baten torre
t'etxe garaiak argiratzen.
Jose ta Mari dira, igesi,
Aigito'raiño laster eltzen.

LARROSA LEGOR

Ene biotz edermin, goazen atera
egarri bizi au pizkat arintzera.

Negu buru soil ta arnas otza joan da-ta,
gabiltzan landara aize billa eta arbazta.

Zelaien loratzea! Oro erne-naia:
Izadi amandrenen berbizte garaia.

Dana bitzta barri. Lurraren antzalda!
Negu'k illik eukana barriro biztu da.